

[Anne Grete Holmsgård]

man ser på prognoserne for investeringerne i 1985, og når man ser på, hvad der foregår inden for byggeriet i øjeblikket. Der sker faktisk det, at antallet af påbegyndte boliger er ved at falde igen. Kreditforeningen Danmark vurderer, at boligbyggeriet nok vil være på 23.000 til næste år mod ca. 26.000 i år. Det tegner ikke for godt. Det, der ydermere er sket, er en reallønstilbagegang og i øvrigt en utrolig omfordeling, som helt entydigt har ramt de dårligt stillede grupper her i samfundet allerhårdst.

Her har jeg lyst til at drage en enkelt ting frem, som ikke har været fremme. Under den såkaldte stagnation i arbejdsløsheden, altså for fem år siden, ville vi have skreget op bare ved en stagnation på det niveau, der er her, men det er, som om man bliver døv; man har efterhånden vænnet sig til, at det simpelt hen bare er standarden, at der er 270.000–280.000 arbejdsløse, men det er jo fuldstændig rablende, at man har så mange mennesker til at gå rundt uden at måtte lave noget som helst. Alle de ressourcer, der går til spilde!

Her synes jeg der er en anden vigtig ting, som ikke skal være glemt, og det er, at i øjeblikket sker der det, at kvindearbejdsløsheden udvikler sig fuldstændig katastrofalt. Der er i dag flere arbejdsløse kvinder end mænd, til trods for at kvindernes erhvervsfrekvens er lavere end mændenes. Ikke desto mindre overhaler de. Sidst jeg så på statistikken, var kvindearbejdsløsheden næsten oppe på 13 pct. og mandearbejdsløsheden nede på godt og vel 8 pct. Det er en fantastisk uhyggelig udvikling, og i den erhvervspolitik og den økonomiske politik, regeringen fører, kan jeg ikke se noget som helst, der sætter bremseklodderne ind over for denne udvikling.

Men tilbage til hr. Svend Aukens tre punkter. Holdningen til den skæve fordeling, hvad skal der gøres ved den? Jeg synes, der er to ting, man må sige om den skæve fordeling. Det ene er, at det er fantastisk vigtigt, at fagbevægelsen selv slås for en solidarisk politik på arbejdsmarkedet, at man ikke flipper ud i egoistiske trikke, hvor de højtlønnede forsøger at forsvare sig selv og sælger de lavtlønnede. Det vil være en ganske uhyggelig situation.

Det andet, der skal gøres, og det er det, vi herinde skal gøre noget ved, er selvfølgelig en skattereform. Her må jeg sige, at jeg får

det virkelig dårligt, når hr. Estrup heroppe står og siger: en skattereform på det bredest mulige grundlag. Er det virkelig det vigtigste, at denne skattereform gennemføres på det bredest mulige grundlag? Hvorfor fremhæver hr. Estrup ikke, at den skal være på det socialt mest afbalancerede grundlag? Det er dog det, der er perspektivet i en skattereform, og ikke, om den er på det bredeste grundlag. Det får mig til at tænke på, at det, der vil komme ud af denne skattereform, sådan som forhandlingerne ser ud i øjeblikket, simpelt hen er småjusteringer på nogle marginaler i skatten og ikke andet. Det er ikke det, som virkelig skal til, hvis man skal have en lige fordeling.

Nu har jeg brugt min taletid, så jeg må vente til anden omgang med at kommentere den sidste del, nemlig den, der handler om overskudsdeling af formuer og en lige fordeling af ejendomsretten.

Poulsgaard (FP):

Alle partier skulle egentlig være i opposition hele tiden, for det er fantastisk, at når et parti kommer i opposition, kan det løse alverdens problemer, det kan løse alle landets problemer. Da socialdemokratiet sad på regeringsbænkene, kneb det lidt mere med at klare problemerne.

Forleden dag, da jeg var ude at flyve, sad jeg og læste en artikel af en herre, der hed Frank Dahlgaard. Han har vistnok aner herinde i det høje ting. I denne artikel påviste Frank Dahlgaard ganske klart, at selv om lønnen fra 1970 til i dag var steget med 140 pct., hvis jeg ikke husker helt forkert, så var reallønnen ikke steget så meget som en krone, snarere tværtimod, reallønnen var gået ned. Det, der var steget, var skatterne og afgifterne, og det var det, der havde forringet dansk erhvervslivs konkurrenceevne. Derfor, hvis man skal diskutere disse ting, er der en eneste stor syndebug, og det er skatten, og det skattetryk, vi har, har de partier, der sidder herinde, et stort medansvar for, da man jo har stemt for finansloven det ene år efter det andet. Derfor var det, der egentlig burde diskuteres i dag, det forslag, som fremskridtspartiet har fremsat, og som snart kommer til behandling her i tinget, om lønfremgang gennem skattelettelse. Det er den måde, den slags ting skal løses på, og selvfølgelig ikke